

अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन

आज लवफुल र लफुल बापदादाले सबै बच्चाहरूको खातालाई हेरिरहनु भएको थियो। हरेकको जम्माको खाता कति छ? ब्राह्मण बन्नु अर्थात् खाता जम्मा गर्नु हो किनकि यस एक जन्ममा जम्मा गरेको खाता प्रमाण २१ जन्म प्रारब्ध पाइरहन्छौ। न केवल २१ जन्म प्रारब्ध प्राप्त गर्छौ, त्यति नै पूज्य पनि बन्छौ अर्थात् जसरी राज्यपदको अधिकारी बन्छौ त्यही हिसाबले आधाकल्प भक्तिमार्गमा पूजा पनि राज्य भाग्यको अधिकारको हिसाबले हुन्छ। राज्य पद श्रेष्ठ हुन्छ भने पूज्य स्वरूप पनि त्यति नै श्रेष्ठ हुन्छ। त्यही संख्यामा प्रजा पनि बन्छन्। प्रजाले आफ्ना राज्य अधिकारी विश्व महाराजन वा राजनलाई माता पिताको रूपमा प्यार गर्छन्। त्यति नै भक्त आत्माहरूले पनि त्यसैगरी त्यस श्रेष्ठ आत्मालाई वा राज्य अधिकारी महान आत्मालाई आफ्नो प्यारो ईष्ट सम्झेर पूजा गर्छन्। जो अष्ट बन्छन्, तिनीहरू ईष्ट पनि त्यति नै महान बन्छन्। त्यही हिसाब प्रमाण यही ब्राह्मण जीवनमा राज्य पद र पूज्य पद पाउँछौ। आधा कल्प राज्य पदवाला बन्छौ र आधाकल्प पूज्य पद प्राप्त गर्छौ। त्यसैले यो जन्म वा जीवन वा युग सारा कल्पको खाता जम्मा गर्ने युग वा जीवन हो त्यसैले तिमीहरू सबैको एउटा स्लोगन बनेको छ, याद छ? अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन। यो यस समयको यही जीवनको लागि नै गायन गरिएको हो। ब्राह्मणहरूको लागि पनि यो स्लोगन हो भने अज्ञानी आत्माहरूको लागि पनि जागृत गराउने यो स्लोगन हो। यदि ब्राह्मण आत्माहरूले श्रेष्ठ कर्म गर्नु भन्दा पहिला श्रेष्ठ संकल्प गर्दै यदि यो स्लोगन अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन भन्ने सदा याद राख्यो भने के हुन्छ? सदा हर श्रेष्ठ कार्यमा तीव्र बनेर अगाडि बढ्ने छौ। साथ-साथै यो स्लोगनले सदा उमंग-उत्साह पनि दिलाउने छ। रूहानी जागृति स्वतः नै आउँछ। ठीकै छ फेरि गरौंला, हेरौंला। गर्नु त छँदै छ। चल्नु त छँदै छ। बन्नु पनि छँदै छ। यस्ता साधारण पुरुषार्थको संकल्प स्वतः नै समाप्त हुन्छन् किनकि स्मृति हुन्छ— अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन। जे गर्नु छ त्यो अहिले गर। यसलाई भनिन्छ— तीव्र पुरुषार्थ।

समय बदलिँदा कहिलेकाहीँ शुभ संकल्प पनि बदलिन्छ। शुभ कार्य जुन उमंगले गर्ने भनेर सोचिएको हुन्छ त्यो पनि बदलिन्छ। त्यसैले ब्रह्मा बाबाको नम्बरवनमा जाने विशेषता के देख्यौ? पछि गरौंला होइन, अहिलै गर्नु छ। तुरुन्त दान महापुण्य भनिन्छ। यदि तुरुन्त दान गरेनौ, सोच्यौ, समय लगायौ, योजना बनायौ अनि यथार्थमा ल्यायौ भने त्यसलाई तुरुन्त दान भनिँदैन। दान भनिन्छ। तुरुन्त दान र दानमा अन्तर छ। तुरुन्त दान महादान हो। महादानको फल महान हुन्छ किनकि जबसम्म संकल्पलाई व्यवहारमा ल्याउन सोच्दछौ— ठीकै छ गर्छु, गरौंला, अहिले चाहिँ होइन, केही समयपछि गरौंला। अहिले यति गरिदिन्छु, यो सोच्न र गर्नेको बीचमा जुन समय लाग्छ त्यसमा मायालाई मौका मिल्छ। बापदादाले बच्चाहरूको खातामा कति पटक देख्नुहुन्छ— सोच्ने र गर्नेको बीचमा जुन समय पर्छ त्यस समयमा माया आउँछ अनि कुरा पनि बदलिन्छ। मानौ कहिले तनले, मनले सोच्छन्— यो गरौंला तर समयमा जसले १०० प्रतिशत सोचेको थियो तर गर्ने समयमा त्यो बदलिन्छ। समय सर्नाले मायाको प्रभाव भएको कारणले मानौ तन ८ घण्टा लगाउनेले ६ घण्टा लगाउँछन्। २ घण्टा काटिन्छ। परिस्थिति पनि त्यस्तै बन्छ। त्यसैगरी धनमा सोच्दछन् १०० गर्नु छ, तर पछि गर्छन् ५० यति फरक पर्छ किनकि बीचमा मायालाई मौका मिल्छ। फेरि कति संकल्पहरू पनि आउँछन्। ठीकै छ ५० अहिले गर्छु ५० फेरि पछि गरौंला। हो त बाबाकै। तर तन, मन, धन सबैको जुन तुरुन्त दान हुन्छ त्यो महापुण्य हुन्छ। देखेका छौ नि— बलि चढाउँदा महाप्रसाद त्यही हुन्छ, जुन तुरुन्त हुन्छ। एकै मारमा छिनेकोलाई “महाप्रसाद” भनिन्छ। जुन बलीमा कराउँछ अर्थात् सोच्दछ त्यो महाप्रसाद हुँदैन। जसरी बाब्रालाई बलि चढाउँदा धेरै कराउँछ नि। यहाँ के गर्छन्? सोच्दछन्— यस्तो गरौं कि नगरौं? यो भयो सोच्नु। कराउनेलाई कहिल्यै पनि महाप्रसादको रूपमा स्वीकार गर्दैनन्। त्यस्तै यहाँ पनि तुरुन्त दान महापुण्य... यो जुन गायन छ, त्यो यस समयको हो अर्थात् सोच्ने र गर्ने साथ-साथ होस्। सोच्दा-सोच्दा त्यसै नरहोस्। कति पटक यस्तो अनुभव पनि सुनाउँछन्। भन्छन्— सोचेको त मैले पनि त्यही थिएँ तर चिनले गरे मैले गरिन। त्यसैले जसले गर्छ उसले पाउँछ। जसले सोचिमात्र रहन्छ त्यो सोची-सोची त्रेतायुगसम्म पुग्छ। सोच्दा-सोच्दै त्यसै रहन्छ। यही व्यर्थ संकल्प हो, जुन तुरुन्त गर्दैनौ। शुभ कार्य शुभ संकल्पको लागि गायन छ “तुरुन्त दान महापुण्य”। कहिलेकाहीँ कुनै बच्चाले धेरै खेल देखाउँछन्। व्यर्थ

संकल्प यति तीव्र गतिले आउँछ जुन रोक्न सक्दैनन्। अनि त्यस समयमा भन्छन्- के गर्ने यस्तो भयो। रोक्न सक्दैनन्, जे आउँछ त्यो गरिदिन्छन्। तर व्यर्थको लागि नियन्त्रण गर्ने शक्ति चाहिन्छ। एक समर्थ संकल्पको फल पदमगुणा मिल्छ। त्यसैगरी एक व्यर्थ संकल्पको हिसाब-किताब- उदास हुनु, दिलशिकस्त हुनु वा खुशी गायब हुनु वा बुझ्न नसक्नु- म को हुँ? आफूलाई पनि जान्न सक्दैनन्। यो पनि एकको धेरै गुणाको हिसाबले अनुभव हुन्छ। फेरि सोच्दछन्- हुन त केही पनि थिएन, थाहा छैन किन खुशी हराउँछ। कुरो त ठूलो थिएन तर धेरै दिन भयो, खुशी कम भएको छ। थाहा छैन किन हो कुन्नि एकलोपन राम्रो लाग्छ! कहाँ जाने होला! तर कहाँ जाने? एकलै अर्थात् विना बाबाको साथको। एकलै त जाने होइन नि। त्यसै एकलै भए पनि बाबाको साथबाट भने कहिल्यै एकलै नहुनु। यदि बाबाको साथबाट एकलै भयो अर्थात् वैरागी, उदासी हुन्छौ भने त्यो त अर्कै मठ हो। ब्राह्मण जीवन होइन। कम्बाइन्ड छौ नि। संगमयुग कम्बाइन्ड रहने युग हो। यस्तो अनौठो जोडी त सारा कल्पमा मिल्न सक्दैन। चाहे लक्ष्मी नारायण नै बनून् तर यस्तो जोडी त बन्दैन नि। त्यसैले संगमयुगको जुन कम्बाइन्ड रूप छ, यो एक क्षण पनि अलग हुन सक्दैन। अलग भयो अर्थात् गयो। अनुभव छ नि यस्तो! फेरि के गर्छन्? कहिले सागरको किनार जान्छन्, कहिले छतमा जान्छन्, कहिले पहाड तिर जान्छन्। मनन गर्नको लागि जाऊ, त्यो अलग कुरा हो। तर बाबा विना एकलै जानु छैन। जहाँ गए पनि साथमा जाऊ। यो ब्राह्मण जीवनको प्रतिज्ञा हो। जन्मिदा नै यो प्रतिज्ञा गरेका हौ नि। साथ रहन्छौ, साथ जान्छौ। यस्तो होइन जङ्गलमा वा सागरमा जानु छ। होइन। साथ रहनु छ, साथ जानु छ। यो प्रतिज्ञा पक्का छ नि सबैको। दृढ संकल्प हुनेले सदा सफलता पाउँछन्। दृढता सफलताको चाबी हो। त्यसैले यो प्रतिज्ञा पनि दृढ र पक्का गरेका छौ नि। जहाँ दृढता सदा हुन्छ, त्यहाँ सफलता सदा रहन्छ। दृढता कम भयो भने सफलता पनि कम हुन्छ।

ब्रह्मा बाबाको के विशेषता देख्यौ! यही देख्यौ नि तुरुन्त दान... कहिल्यै सोच्नु भयो के होला भनेर? पहिला सोच्ने पछि गर्ने। होइन। तुरुन्त दान महापुण्यको कारणले नम्बरवन महान आत्मा बन्नुभयो त्यसैले हेर नम्बरवन महान आत्मा बनेको कारणले कृष्णको रूपमा नम्बरवन पूजा भइरहेको छ। एउटै उहाँ महान आत्मा हुनुहुन्छ जसको बालरूपमा पनि पूजा हुन्छ। बाल रूप पनि देख्यौ नि। अनि युवा रूपमा राधे कृष्णको रूपमा पनि पूजा हुन्छ र तेस्रो- गोप गोपीहरूको रूपमा पनि गायन पूजन हुन्छ। चौथो- लक्ष्मी-नारायणको रूपमा। उहाँ एउटै महान आत्मा हुनुहुन्छ जसको भिन्न-भिन्न आयुको रूपमा, भिन्न-भिन्न चरित्रको रूपमा गायन र पूजन हुन्छ। राधेको गायन छ तर राधेलाई बालरूपमा कहिल्यै झुलामा झुलाउँदैनन्। कृष्णलाई झुलाउँछन्। प्यार कृष्णलाई गर्छन्। राधाको साथको कारणले नाम अवश्य छ। तर पनि नम्बर दुई र एकमा फरक त हुन्छ नि। त्यसैले नम्बरवन बन्ने कारण के बन्यो? महापुण्य। महान पुण्य आत्मा सो महान पुण्य आत्मा बन्नु भयो। पहिला पनि सुनाएको थिएँ नि- तिम्रो पूजामा पनि अन्तर हुन्छ। कुनै देवी देवताको पूजा विधिपूर्वक हुन्छ र कुनैको त्यसै काम चलाऊ पनि हुन्छ। यसको त फेरि धेरै विस्तार छ। पूजाको पनि धेरै विस्तार छ। तर आज त सबैको जम्माको खाता हेरिरहेको थिएँ। ज्ञानको खजाना, शक्तिको खजाना, श्रेष्ठ संकल्पको खजाना कहाँसम्म जम्मा गरेका छौ र समयको खजाना कहाँसम्म जम्मा गरेका छौ। यी चारै खजाना कहाँसम्म जम्मा गरेका छौ? यो खाता हेरिरहनु भएको थियो। त्यसैले अहिले यी चारै कुराको आफ्नो खाता जाँच गर्नु। अनि बापदादाले पनि सुनाउनु हुनेछ- रिजल्ट के देखियो र हरेक खजानाको जम्मा र प्राप्तिमा के सम्बन्ध छ र कसरी जम्मा गर्ने, यी सबै कुरामा फेरि सुनाउँला। बुझ्यौ?

समय त हदको छ नि। आउनुहुन्छ पनि हदमा, आफ्नो शरीर पनि छैन। भाडामा लिएको शरीर छ र त्यो पनि अस्थायी पार्टको शरीर त्यसैले समयलाई हेर्न पर्ने हुन्छ। बापदादालाई पनि हरेक बच्चाहरूसँग मिल्न, हरेक बच्चाहरूका मीठा-मीठा रुहानी सुगन्ध लिन मजा आउँछ। बापदादाले त हरेक बच्चाको तीनै काललाई जान्नुहुन्छ नि। बच्चाहरूले त केवल आफ्नो वर्तमानलाई धेरै जानेका हुन्छन् त्यसैले कहिले कस्तो कहिले कस्तो हुन्छन्। तर बापदादाले त तीनै काललाई जानेको कारणले त्यही दृष्टिले हेर्नुहुन्छ- यो कल्प पहिलाको हकदार हो। अधिकारी हो। अहिले केवल अलिकति कोही हलचलमा छन् तर अहिले भर्खरै हलचल, अहिले भर्खरै अचल हुनु नै छ। भविष्य श्रेष्ठ देख्छन् त्यसैले वर्तमानलाई देखेर पनि वास्ता गर्दैनन्। त्यसैले हरेक बच्चाको विशेषतालाई देख्नुहुन्छ। यस्तो कोही छ जसको कुनै पनि विशेषता नहोस! पहिलो विशेषता त यही हो जुन यहाँ पुग्यौ। अरु केही नभए पनि सम्मुख मिल्यौ, यो भाग्य कम छैन। यो त विशेषता हो नि। यो विशेष आत्माहरूको सभा हो त्यसैले विशेष

आत्माहरूको विशेषतालाई देखेर बापदादा हर्षित हुनुहुन्छ। अच्छा।

सदा तुरुन्त दान महापुण्यको श्रेष्ठ संकल्प भएका, सदा कहिलेलाई अहिलेमा परिवर्तन गर्ने, सदा समयको वरदानलाई जानेर वरदानहरूले झोली भर्ने, सदा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गरेर ब्रह्मा बाबाको साथमा श्रेष्ठ राज्य अधिकारी र श्रेष्ठ पदको अधिकारी बन्ने, सदा बाबाको साथमा कम्बाइन्ड रहने- यस्ता सदाका साथी बच्चाहरूलाई, सदा साथ निर्वाह गर्ने बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

सबै बच्चाहरूलाई विदाईको समयमा याद-प्यार दिंदै:-

बापदादाले चारैतिरका सबै बच्चाहरूलाई याद-प्यार पठाइरहनु भएको छ। हरेक स्थानका स्नेही बच्चाहरू स्नेहद्वारा सेवामा पनि अगाडि बढिरहेका छन् र स्नेहले सदा अगाडि बढाइरहन्छ। स्नेहले सेवा गर्छौं त्यसैले जसको सेवा गर्छौं तिनीहरू पनि बाबाका स्नेही बन्छन्। सबै बच्चाहरूलाई सेवाको पनि बधाई छ, मेहनतको होइन, प्यारको बधाई छ किनकि नाम मेहनतको छ तर छ प्यार। त्यसैले जसले यादमा रहेर सेवा गर्छन् उनले आफ्नो वर्तमान र भविष्य जम्मा गर्छन् त्यसैले अहिले पनि सेवाको खुशी मिल्छ र भविष्यमा पनि जम्मा हुन्छ। सेवा मात्र गरेनौं, अविनाशी बैंकमा आफ्नो खाता जम्मा गर्यौं। थोरै सेवा तर सदाकालको लागि खाता जम्मा हुन्छ। त्यसैले त्यो के सेवा भयो? जम्मा भयो नि! त्यसैले सबै बच्चाहरूलाई बापदादाले याद-प्यार पठाइरहनु भएको छ। हरेकले आफूलाई समर्थ आत्मा सम्झेर अगाडि बढ्यौं भने समर्थ आत्माहरूको सफलता सदा हुन्छ नै। हरेकले आ-आफ्नो नामले विशेष याद-प्यार स्वीकार गर्नु। (दिल्ली पाण्डव भवनमा टेलेक्स लागेको छ) दिल्ली निवासी पाण्डव भवनका सबै बच्चाहरूलाई विशेष सेवाको बधाई छ। किनकि यी साधन पनि सेवाको लागि नै बनेका हुन्। साधनको बधाई होइन, सेवाको बधाई छ। सदा यी साधनद्वारा बेहदको सेवा अविनाशी गरिरहने छौं। खुशी-खुशीले विश्वमा यी साधनद्वारा बाबाको सन्देश पुर्याउँदै जाने छौं, त्यसैले बापदादाले देखिरहनु भएको छ- बच्चाहरूको सेवाको उमंग-उत्साह खुशी कति छ। यही खुशीमा सदा अगाडि बढिरहनु छ। पाण्डव भवनको लागि सबै विदेशीले खुशीको प्रमाण-पत्र दिन्छन्। यसलाई भनिन्छ बाबा समान पाहुनाको खातिरीमा सदा अगाडि रहन्छौं। जसरी ब्रह्मा बाबाले कति पाहुनाको खातिरी गरेर देखाउनु भयो। त्यसैले पाहुनको खातिरीमा अनुसरण गर्नेहरूले बाबालाई प्रत्यक्ष गरेका छन्। बाबाको नाम प्रत्यक्ष गरेका छन् त्यसैले बापदादाले सबैको तर्फबाट याद-प्यार दिइरहनु भएको छ।

अमृतबेला ६ बजे बापदादाले फेरि मुरली चलाउनु भयो तथा याद-प्यार दिनु भयो: २५-०३-८५

आजको दिन सदा आफूलाई डबल लाइट सम्झेर उड्तीकलाको अनुभव गरिराख। कर्मयोगीको पार्ट खेलदै पनि कर्म र योगको सन्तुलन चेक गर्नु- कर्म र याद अर्थात् योग दुवै शक्तिशाली रहयो? यदि कर्म शक्तिशाली रहयो तर योग कम रहयो भने सन्तुलन भएन। याद शक्तिशाली रहयो तर कर्म शक्तिशाली भएन भने पनि सन्तुलन भएन। त्यसैले कर्म र यादको सन्तुलन राखिरहनु। सारा दिन यही श्रेष्ठ स्थितिमा रहनाले आफ्नो कर्मातीत अवस्था नजिक आएको अनुभव गर्ने छौं। सारा दिन कर्मातीत स्थिति वा अव्यक्त फरिश्ता स्वरूप स्थितिमा चलिरहनु, तलको स्थितिमा नआउनु। आज तल नआउनु माथि नै रहनु। यदि कुनै कमजोरीले तल आयो भने पनि एक अर्कोलाई स्मृति दिलाएर समर्थ बनाएर सबैले उच्च स्थितिको अनुभव गर्नु। यो आजको पढाइको होमवर्क हो। होमवर्क धेरै छ, पढाइ कम छ।

यसरी सदा बाबालाई अनुसरण गर्ने, सदा बाबा समान बन्ने लक्ष्यलाई धारण गरेर अगाडि बढ्ने, उड्तीकलाका अनुभवी बच्चाहरूलाई बापदादाको दिलदेखि प्रेमले याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग।

वरदान:- मधुरताद्वारा बाबाको समीपताको साक्षात्कार गराउने महान आत्मा भव
जुन बच्चाहरूको संकल्पमा पनि मधुरता, बोलमा पनि मधुरता र कर्ममा पनि मधुरता हुन्छ ऊ नै बाबाको समीप हुन्छ त्यसैले बाबाले पनि उनीहरूलाई सधैं भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू र बच्चाहरूले पनि जवाफ दिन्छन्- प्यारा बाबा। यो सधैंको मधुर बोलीले मधुरता सम्पन्न बनाइदिन्छ। यसरी मधुरतालाई प्रत्यक्ष गर्ने श्रेष्ठ आत्माहरू नै महान हुन्छन्। मधुरता नै महानता हो। मधुरता भएन

भने महानताको अनुभव हुँदैन।

स्लोगन:-

कुनै पनि कार्य डबल लाइट बनेर गर्यौं भने मनोरञ्जनको अनुभव हुन्छ।